

3/2014/15

Podlavičník

3/2014/15

Podlavičník

Milí čtenáři,

právě držíte v ruce v tomto roce poslední číslo Podlavičníku. Na stránkách našeho časopisu se dozvíte o úspěších svých spolužáků v různých olympiádách a soutěžích. Love story „Ona a on“ spěje do finále. Milovníci hororů najdou dokončení povídky Město hrůzy a novinkou je například i komiks o naší škole. Historii účesů zpracovala Viky. Z USA o svém studiu napsal Roman Huszár. A pan ředitel to do uzávěrky opět stihl, takže si můžete přečíst Kyrgystán III.

Příjemnou zábavu přeje redakce Podlavičníku

ROZHOVOR SE ŠKOLNÍKEM

Že máme na zdrávce školníka, vědí všichni, protože prostě školník ke škole patří. Pro mnohé bude po přečtení tohoto rozhovoru překvapením, že máme školníky DVA! Takže, milí studenti, ten sympatický pán, který se střídá s panem Bártou (i ten je sympatický) u vchodu a sleduje vás ostřížím zrakem, je nový školník

FRANTIŠEK RYBÁK

Tento rozhovor vznikl velmi těžce. I naše dvě redaktorky netušily, že máme školníky dva a tvrdohlavě zkoušely zpovídat pana školníka Bártu. Ten jim celý týden unikal, než se omyl vysvětlil.

1) Jak se vám líbí na naší škole?

Na naší škole se mi líbí, práce je zde zajímavá a pestrá.

2) Jak jste se dostal k práci školníka? Chtěl jste ji dělat vždycky? Co vás na vaší práci nejvíce baví a co byste naopak s chutí vynechal?

Když jsem přišel o práci z důvodu zrušení místní pobočky firmy a naskytla se mi možnost pracovat na této škole, rád jsem tuto nabídku přijal.

3) Když srovnáte svá školní léta s dnešní dobou, kde vidíte ve školství největší změny?

Každá doba přináší své klady a zápory, proto nelze tyto doby srovnávat.

4) Máte nějaké zájmy či koníčky? Jak trávíte svůj volný čas?

Během svého volného času se rád věnuji cyklistice, plavání – nejlépe v moři ☺ a v zimě sjezdovému lyžování. Dále je mojí zálibou četba týkající se období husitství a Přemyslovců.

5) Máte nějakou zajímavou zkušenost či zážitek z vaší pracovní náplně?

Nevzpomínám si na nic zajímavého či výjimečného.

6) Co byste vzkázal studentům naší školy? Někaké zajímavé podněty?

Studentům bych vzkázal: **dodržujte školní řád** ☺ ☺ ☺.

Maturantům přeji mnoho úspěchů při vykonání maturitních zkoušky.

Ptaly se množstvím školníků zmatené Tereza Kekrtová a Štěpánka Hercíková

ROMAN HUSZÁR

O Romanovi jsme se v Podlavičnicku už několikrát zmínili. Pro ty, kteří jaksí pozapomněli: Roman je absolvent oboru zdravotnické lyceum, ve třetím ročníku absolvoval roční studijní pobyt v USA, po návratu nastoupil do 4. ročníku, více než úspěšně odmaturoval a po náročných zkouškách mu bylo nabídnuto stipendium dokonce od dvou prestižních amerických univerzit. Že Roman na zdrávku nezapomněl, dokazuje i to, že už několikrát přispěl do Podlavičnicku články o studiu „za velkou louží“.

Pokaždé, když se mě někdo z domova zeptá, jak to mé studium za oceánem vlastně probíhá, odpovídám v kostce, že nevyzpytatelně a proměnlivě. Než ale vysvětlím, co tím přesně míním, nebylo by od věci mé studium zasadit do řádného kontextu.

Stejně jako většina menších univerzit v USA, i Dartmouth College (škola, kterou navštěvuji) se pyšní jedním z nejnovějších trendů vyššího vzdělání- systémem Liberal Arts. Většinou o sobě Liberal Arts školy tvrdí, že nabízejí jak hlubokou znalost určitého oboru, tak všeobecné vzdělání. V praxi je však tento zavádějící slogan realizován jinak, než by si většina lidí představila. Dartmouth nemá konkrétní zaměření a jeho katedry umožňují studium všeho možného od antické filozofie, japanistiky, antropologie nebo kvantové fyziky. Každý semestr si studenti sami volí předměty, které je nejvíce zajímají. Aby však neskončili s nesmyslnou slátaninou předmětů, škola jejich výběru klade jistá omezení. Každý musí obdržet diplom (14-18 předmětů v jednom oboru) a navíc splnit „distributiverequirement“, což je požadavek 8 předmětů z 8 různých oborů. I když je tedy nakonec nezbytné, aby se každý nejvíce věnoval jen jednomu oboru, existuje spousta prostoru pro hledání nových zájmů, což je jeden z mnoha důvodů, proč jsem se na Dartmouth přihlásil.

Přiznávám, že po maturitě jsem si vůbec nebyl jistý, čemu bych se přesně chtěl na vysoké škole věnovat. Dartmouth mi tedy dal možnost ještě chvíli experimentovat, než jsem si své zájmy pořádně „urovnal“. Přesně z tohoto důvodu se mi na konci prvého lidem těžko vysvětlovalo, kam se to vlastně ubírám. Studoval jsem francouzskou literaturu, politiku a umění Blízkého východu. Jeden z mých předmětů byl o násilí a sexu v Bibli! V prvéku jsem byl v podstatě taková „neřízená střela“.

Nakonec jsem byl ale rád, že to mé zdánlivě nesmyslné experimentování nepřišlo vniveč. Našel jsem se ve studiu neurovědy a počítačového modelování.

O neurovědu jsem měl sice zájem už v době, kdy jsem na Dartmouth podával přihlášku, ale k programování jsem se dostal úplně náhodou během mého těžce různorodého prvního ročníku. Opravdu mě to chytlo, a proto jsem se informatice tento rok začal věnovat do větší hloubky. Náplní jednoho projektu, na kterém jsem pracoval, bylo naprogramovat hru „4 v řadě“ tak, aby se počítač dokázal „dívat“ několik tahů dopředu a spolehlivě tak porazit lidského spoluhráče. Když jsem zjistil, že spousta předmětů nabízených oddělením informatiky souvisí s umělou inteligencí, začal jsem přemýšlet, jak nejlépe zkombinovat neurovědu

s informatikou. Studuji tedy oba obory s tím, že se v informatice zaměřuji na počítačové modelování a umělou inteligenci.

Na jaro příštího roku se mi povedlo získat pracovní pozici v laboratoři jednoho z profesorů neurovědy, takže se těším, až se seznámím s výzkumem v praxi a (doufejme) uplatním znalosti nabyté v učebnách. I

když si zatím nejsem jistý, jakou práci budu v laboratoři vykonávat, samotný výzkum je věnován kontextuální paměti. Plánuji, že během léta zůstanu na kampusu, abych se mohl práci v laboratoři věnovat na plný úvazek a abych mohl pomáhat s psaním vědeckých článků.

Ačkoliv mými hlavními předměty i nadále jsou neurověda a informatika, zůstává mi ve studijním rozvrhu prostor i pro francouzštinu. Nadcházející semestr strávím studiem francouzské literatury, umění a kultury přímo v Paříži. Ve Francii budu bydlet u francouzské rodiny, takže doufám, že budu po završení programu jazyk ovládat plynně.

Ohlédnou-li se zpět, rozhodnutí pokračovat ve studiu v zahraničí vůbec nebylo jednoduché. Každopádně mi umožnilo dostat se k příležitostem a výzvám, které na mne měly zásadní dopad nejen jako na studenta, ale především jako na člověka.

S pozdravem

Roman

Zprostředkovala Veronika Karasová ZDA3.A

VLASY V TRYSKU STALETÍ

Poznáme dnes podle účesu, kam kdo patří? Poznáme podle vlasů, v co věří? Nosil by někdo dneska na ples paruky, nebo se nechával česat i několik dní? Odkud pochází barvení vlasů? Myslíte, že je kulma novodobý hit? Tady je průřez několika zajímavými obdobími od starověku až po současnost. Jak to vůbec všechno bylo...? Řekněte sami, nebyly účesy třeba ve 20. létech hezčí než ty dnešní jednoduché, rovné, nudné, dlouhé vlasy?

• Starověký EGYPT

- Poměrně krátké, vpředu i vzadu geometricky zastřižené vlasy
- Paruky z vlasů otroků
- Barvení vlasů na černo, bílo a zeleno (...červené kytky asi zrovna nerostly ☺)

• Starý ŘÍM

- světlé, plavé nebo rusé, načervenalé vlasy
- odbarvovací směsi nebo přibarvovače (...a už jsme doma)
- paruky z plavých vlasů zajatých blondýnek
- natáčení na horká želízka (...kulma není žádná novinka!)

• Plavovlasá RENESANCE

- Ženy chtěly být zlatovlásky, takže opět odbarvování (odbarvovače vznikají rozpouštěním vína a soli) a hlavně dlouhé vysedávání na slunci.
- Příčesky, síťky

• Parukářské BAROKO

- Účes až dvojnásobně převyšoval hlavu
- Mužské paruky (...a k tomu ještě podpatky... Co vy na to, pánové? ☺)

• Převeliké ROKOKO

- Třikrát až čtyřikrát vyšší účes než samotná hlava (...jak dámy spaly?!)
- Drátěné konstrukce, skleněné ampule s vodou a živými květy
- Bílé barvení vlasů = moukou! (...mňam, mňam)
- Paruky už i u žen

Bližší 20. století

• 20. a 30. léta

- Klobouky a kloboučky
- Hladké mikádo, naondulované vlasy
- Hlavně nesmí být vidět uši (... asi generace „plachtáků“ ☺)

• Vlnitá 40. léta

- Vlnité vlasy po ramena

• Přetupírovaná 60. léta

- Tupírování účesů (... pořádně a nahoru!)
- Příčesky

• „Trvalá“ 70. léta

- Éra elektrických helmových vysoušečů vlasů
- Natáčení vlasů na papírové ruličky, mašličky nebo kovové natáčky
- Trvalá byla znakem volnosti a divokosti. Takže ji musely mít všechny.

• Krátká 80. léta

- Podholený krátký účes
- V této době se spotřebovalo nejvíce laků na vlasy

• „Hrnec“ 90. let

- Hlavně pohodlně

• Dnes

- Dlouhé, rovné vlasy

Přiřadte?

ZDRÁVKA VE FILMU

Víte, ze kterých filmů jsou uvedené hlášky?

Vyberte si: S čerty nejsou žerty, Pelíšky, Marečku, podejte mi pero, Obecná škola, Dívka na koštěti, Osudy dobrého vojáka Švejka, Kulový blesk, Slavnosti sněženek, Sněženky a machři.

SOUTĚŽ FINANČNÍ GRAMOTNOSTI

Žáci naší školy se od školního roku 2012/2013 pravidelně účastní soutěže Finanční gramotnost, kterou vyhlašuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Pro žáky středních škol jsou zadány otázky z tematických okruhů Práce a zaměstnanost, Hospodaření domácnosti, Peníze, Finanční produkty, Ochrana spotřebitele, Síť a média a praktické příklady.

V letošním školním roce se školního kola zúčastnilo celkem 41 žáků 4. ročníků.

Na prvních třech místech se umístily žákyně Zdeňka Vyhlídková z AZT4, Barbora Hejdová z MSR4 a Kristýna Benešová z MSR4.

Úspěšné řešitelky zastupovaly školu v okresním kole soutěže.

Výsledky okresního kola velice mile překvapily, děvčata se umístila na 3. místě za Gymnáziem J.V. Jirsíka a VOŠ,SPŠ automobilní a technickou Č. Budějovice. Blahopřejeme!

Všem případným zájemcům o účast v soutěži FINANČNÍ GRAMOTNOST nabízíme „ochutnávku“ testových otázek a těšíme se na ně v příštím 7. kole soutěže ve školním roce 2015/2016

M. Fišarová, J. Malinovská

1. Pokud byste chtěli, aby se z vašeho bankovního účtu automaticky uhrazoval účet na telefon?

- a/ povolíte inkaso s určitým limitem částky ve prospěch operátora
- b/ zadáte trvalý příkaz na pevnou částku ve prospěch operátora
- c/ zadáte jednorázový příkaz na pevnou částku ve prospěch operátora
- d/ povolíte inkaso bez omezení částky ve prospěch operátora.

2. Příjem je?

- a/ kapesné od rodičů
- b/ kredit na simkartě
- c/ půjčka od kamaráda
- d/ úhrada školného.

3. Jak se nazývá minimální společensky uznaná hranice peněžních příjmů k zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb?

- a/ sociální minimum
- b/ životní minimum
- c/ podpora v nezaměstnanosti
- d/ existenční minimum.

4. Jak se nazývá nejnižší přípustná výše odměny za práci v pracovněprávním vztahu?

- a/ průměrná mzda
- b/ měsíční mzda
- c/ minimální mzda
- d/ hrubá mzda

5. Majetkové cenné papíry představují ?

- a/ výkaz majetku žadatele o úvěr v nebankovní sféře
- b/ podíl na majetku podniku vydávající tyto cenné papíry, které přinášejí majiteli podíl na zisku podniku
- c/ vyjádření hmotného a nehmotného majetku firmy
- d/ soupis veškerého majetku firmy.

6. Domácnosti jsou omezeny?

- a/ svými nemalými nároky
- b/ úrokovými sazbami
- c/ měnovými kurzy
- d/ svými příjmy.

7. Deficit rozpočtu vzniká?

- a/ když příjmy jsou stejné jako výdaje
- b/ při neočekávaném příjmu
- c/ když výdaje jsou vyšší než příjmy
- d/ když příjmy jsou vyšší než výdaje.

8. Pan Smolík reklamuje po 3 měsících provozu smartphone, ale nemá již originální obal. To znamená?

- a/ prodejce musí reklamaci odmítnout
- b/ to nijak neomezuje jeho práva reklamovat
- c/ reklamace bez originálního obalu bude vždy odmítnuta
- d/ budou-li mu vráceny peníze, bude částka snížena o hodnotu obalu.

9. Podmínkou bezhotovostního placení je?

- a/ nemít žádné dluhy
- b/ existence účtu u banky
- c/ doklad o bezúhonnosti
- d/ doklad o bezdlužnosti

10. Dita od září dostává měsíčně 200 Kč kapesného. Roznášením letáků si vydělává 1200Kč měsíčně. Její měsíční výdaje jsou 780 Kč. V červenci chce zaplatit zájezd do Francie za 6000Kč. Pak můžeme říct, že?

- a/ bude na Francii mít dostatek prostředků
- b/ do Francie může jet až v srpnu
- c/ bude mít málo naspořeno
- d/ musí své výdaje omezit o 50Kč měsíčně.

Správné odpovědi: 1a), 2a), 3b), 4c), 5b), 6d), 7c),8b), 9b), 10a)

ČAS

.....

Čase, můj věčný nepříteli,
zapřísáhlý ničiteli.
Stále pospícháš,
odpočinout mi nedáš.

I v noci, kdy snažně Tě prosím zpomal,
Ty utíkáš dál.

Jen chvíli, dopřej mi pohled k nebi.
Jen chvíli, chci si hrát s hvězdami.

Na vlastní zraky uvidět draky.
Proletět se mezi hvězdokupami.

Ted' žádám Tě,
nepřivolávej slunce.
Zůstaň okamžik stát
a mě v říši snů zanechat.

Zlotřilý čase, proč nevrátíš se zase?

Simona Volková

NOČNÍ NEBE

Pohled' na prázdnotu plnou
hvězd,

jak snaží se tvé smyly něžně
svést.

Ten třpyt a lesk prázdna
nebe,

co mučí i láká mne i tebe.

Odraz tisíců světelných let,

co trval než stvořil náš krásný svět!

anonym

ZNOVUZAVEDENÍ BRANNÉ POVINNOSTI

Jistě už jste slyšeli, o co se jedná. Vláda, konkrétně Ministerstvo obrany, projednává návrh o novele branného zákona pro občana České republiky. A právě občan ČR znamená každý bez rozdílu pohlaví, takže to platí i pro vás holky. Často můžeme slyšet

z různých zdrojů, že se opět zavádí „vojna“. Abychom si upřesnili, co to „vojna“ znamená. V dnešní době by to bylo nahlášení naplnění branné povinnosti na rekrutačním středisku,

následné ubytování v kasárnách a poté základní vojenský výcvik po dobu tří měsíců. Během výcviku bychom se naučili zacházet se zbraní, základy boje zblízka

(MUSADO), zacházet s radiostanicí, první pomoc, atd. Nutno dodat, že se cvičí za jakéhokoli počasí a za jakýchkoli podmínek. Tak co? Těšíte se?

Nohama zpět na zem. Zavedení vojny, čili naplnění branné povinnosti v maximálním rozsahu s plošnými odvody si vláda může dovolit pouze v případě ohrožení státu.

Co tedy z toho vyplývá? Přece to, že se **zavedení vojny nekoná**. Proč se dozvíte v následujících odstavcích.

Takže jaký je vlastně stav naší armády? Máme 21 000 profesionálů a 7500 příslušníků aktivní zálohy.

Je diskutabilní, zda to na obranu našeho státu stačí. Upřímně řečeno, když jsem se ptal několika vojáků z povolání a dokonce i aktivních profesionálů, jejich odpovědi byly jasné. Vojsko se konat nebude. Stát nemá finanční prostředky, které by mohl uvolnit. Nemáme tolik lidí, kteří by se mohli o nové rekruty starat, a už vůbec není místo kde je ubytovat. Kasárny byly po roce 2002 hromadně rušeny. Dnes jsou to zchátralé budovy, které by se musely zbourat nebo zrekonstruovat. Tudiž tady máte jeden z mnoha důvodů, proč není vojnu reálné zavést. Dál je také nutno podotknout, že se proslýchají informace o tom, že některým vojenským útvarům dokonce dochází i oblečení a není na nové. Pokud je to pravda a nemají do čeho obléct profesionální vojáky, jak se mohou pokoušet zavádět vojnu? Nesmysl...

Jak to tedy vlastně bude fungovat?

CVIK / TEST	JEDNOTKA MĚŘENÍ	POHLAVÍ	VĚKOVÁ KATEGORIE	ÚROVEŇ NORMY
SED-LEH počet opakování provedených za 1 minutu	opakování	muž	I	33
			II	31
		žena	I	28
			II	23
KLIK-VZPOR počet opakování provedených za 30 sekund	opakování	muž	I	19
			II	16
SKOK DALEKÝ Z MÍSTA odrazem snožmo (max. výkon)	centimetr	muž	I	182
			II	173
		žena	I	144
			II	134
SÁLOVÝ TEST W ₁₇₀ dosážený výkon (W) při tepové frekvenci 170 tepů/min*	W/kg	muž	I	1,80
			II	1,60
		žena	I	1,30
			II	1,10

Jediné, co to pro nás občany ČR znamená, je evidence. Všichni, kteří dovršili věk osmnácti let, se dostaví na rekruční středisko, kde bude zvážen jejich zdravotní stav, profese a fyzicko-psychické možnosti (nemohou dát střelnou zbraň tomu, kdo ji neunes nebo tomu, kdo by s ní střílel do vlastních řad). Tato evidence bude sloužit státu k tomu, aby věděl koho a kam může poslat a s kým může počítat. Stát totiž v současné době nemá ponětí o schopnostech svého obyvatelstva, takže takhle si to zajistí. Dále tento zákon zvýší vládě pravomoce na plošné odvody v případě ohrožení státu. Dříve by to trvalo asi půl roku, než by se sešla celá vláda, aby odsouhlasila, že jsme ve stavu ohrožení, a pak asi další čtvrt roku, než by se začalo plošně odvádět. Teď to potrvá 72 dní, kdy první voják od vyhlášení stavu ohrožení státu nastoupí do boje. Abychom se věnovali jednotlivým detailům. Co pro armádu profese občana znamená? Armáda se snaží vytvořit evidenční systém-registr, kde budou všichni nahlášení i se svým zaměstnáním/vzděláním. Budou se samozřejmě shánět řidiči, **zdravotníci**, technici a třeba i piloti. Dále se musí vybírat podle zdravotní způsobilosti. Pokud má někdo závažné obtíže, jako třeba alergii, která by ho při výkonu služby mohla ohrozit na životě, tak dál nepůjde. Poté musí každý projít fyzickými testy, které vypadají asi takto. První věková kategorie je do třiceti let, druhá je od třiceti výše.

Pokud se armádě „zalíbíte“, nabídne vám pozici v aktivní záloze. Aktivní záloha armády České republiky jsou vojáci, kteří nechodí denně do práce na vojenský útvar, ale mají své vlastní zaměstnání, jako třeba záchranář, inženýr, technik, právník, atd. Ale jsou součástí armády. Podmínkou je ovšem splnění všech kritérií, o kterých jste četli výše. Aby toho nebylo málo, měl bych zmínit ještě psychotesty, kterým se musíte z pochopitelných důvodů podrobit, ale o těch už padlo slovo.

Můžeme se setkat i s velice zajímavými názory na tuto problematiku. Původně jsem měl v plánu udělat školní anketu, ale po zvážení situace se mi to zdálo neproveditelné, takže čerpám převážně z facebooku. Názory jsou samozřejmě různé a na obou stranách se setkáte s přehnanými reakcemi, které skoro připomínají fanatismus. Naštěstí je převaha názorů střízlivých, i když to na první pohled tak nepřipadá. Pokud si tyto diskuse pročítáte, tak se vám krásně rýsují všechna pro a proti. Pojdme se na to podívat.

Jednak si musíme položit ruku na srdce a hořce přiznat, že fyzická kondice není to co dříve a rok od roku je to ještě horší a horší. Vojna by výrazně přispěla k tomu, aby se toto změnilo. Pravdou bylo, že na vojnu odcházeli chlapani a vraceli se muži. Tento fakt nemůžeme popřít. Na druhou stranu je pravda, že tam byla šikana. Někdy dost brutální a nevybíravá, takže proč si kazit život nepříjemnými situacemi? Takový argument můžeme najít na facebooku dost často. Podle mě to takto brát nejde. Vyhýbat se celý život nepříjemným situacím je jako se rozhodnout nežít vůbec. Dále se setkáváme s názory jako třeba: proč bojovat za stát, který se o nás ani nestará? Těžká odpověď na takovou otázku. Člověk by si sám měl urovnat svoje morální hodnoty a vědět, co chce a proč. Uvědomte si, že v tomto případě bojujete za to, co máte za zády. Za svou rodinu, přátele a známé. Je na každém z nás, jak se k tomu postaví, protože tohle je princip demokracie. Jak jste tedy na tom vy? Myslíte si, že zavedení vojny je zbytečné, nebo naopak? Pokud chcete vědět více, můžete se podívat na oficiální stránky Ministerstva obrany, ze kterých jsem čerpal, nebo na některé facebookové stránky s vojenskou tematikou. Uvádím zde odkazy, na které prosím neklikejte, ale opište je do vyhledávače. Tímto bych toto téma ukončil a vy teď aspoň víte, jak to ve skutečnosti je. Až narazíte na někoho, kdo bude strašit, že se vojna zavádí, tak ho alespoň můžete poučit. Přeji hezký zbytek dne.

Odkazy:

<http://www.mocr.army.cz/>

<https://www.facebook.com/Armyweb.cz>

<http://kariera.army.cz/>

Břetislav Vonšovský ZLY 1.

VÝSLEDKY – TI SCHOPNĚJŠÍ REPREZENTUJÍ...

Olympiáda z českého jazyka

Školní kolo (zúčastnilo se 35 studentů)

1. Klára Bachová (ZLY2)
2. Denisa Raušová (ZLY2)
3. Mirka Neubauerová (ZLY3), Šárka Volavková (ZLY1)

Okresní kolo (42 zúčastněných)

5. Klára Bachová
- 21.-24. Denisa Raušová
32. Šárka Volavková

Literární soutěž (11 účastníků)

1. Kateřina Kubaštová (AZT2)
2. Břetislav Vonšovský (ZLY1)
3. Petra Syslová (AZT2)

Recitační soutěž (17 účastníků)

1. Markéta Šimová (MSR2)
2. Lukáš Knotek (AZT3)
3. Klára Kučerová (LAA3), Miroslav Příbyl (ZDA 2B)

Olympiáda z německého jazyka

1. kategorie

1. Šárka Volavková (ZLY1)
2. Břetislav Vonšovský (ZLY1)
3. Marie Jabůrková (ZLY1)

2. kategorie

1. Klára Bachová (ZLY2)
2. Miroslava Kanděrová (ZDA2B)
3. Tetyana Kulayets (ZDA2B)

Soutěž z psychologie

školní kolo

1. Veronika Kuncová (ZLY3)
2. Lucie Sekerová (ZLY2)
3. Phiová Thi Lan Anh (ZLY2)

krajské kolo

1. Veronika Kuncová ZLY3)
2. Lucie Sekerová (ZLY2)

v celostátním kole obsadila Veronika Kuncová 3. místo. BLAHOPŘEJEME!

Biologická olympiáda (školní kolo)

1. Klára Bachová (ZLY2)
2. Šárka Volavková (ZLY1)
3. Martin Jungbauer (AZT1)

Chemická olympiáda

1. Marie Prenerová (LAA1)
2. Klára Bachová (ZLY2)
3. Šárka Volavková (ZLY1)

Matematický klokan

1. Marie Prenerová (LAA1)
2. Tereza Michálková (LAA1)
3. Miroslav Tejko (MSR2)

SOČ

ze školního kola postupují do krajského:

- Phiová Thi Lan Anh (ZLY2)
Jana Marková, Barbora Valachovičová, Simona Milerová (ZLY3)

Sportovní akce a úspěchy

LYŽAŘSKÉ VÝCHOVNĚ VZDĚLÁVACÍ ZÁJEZDY

V letošním ŠR byly organizovány tři kurzy v těchto termínech:

- 5. – 9. 1. 2015 AZT1 + ZDA1A
- 2. – 6. 2. 2015 ZLY1 + 2. polovina ZDA1B
- 2. – 6. 3. 2015 LAA1 + 1. polovina ZDA1B

Jako každý rok jsme lyžovali v lyžařském areálu Hochficht v Rakousku a bydleli v Černé v Pošumaví v hotelu Jestřábí. Přiložené fotografie ukazují, že nálada byla výborná. Škoda jen, že se letos nepodařilo zorganizovat výběrový kurz v Rakousku (Tauplitz), který se stával tradičním vrcholem zimní sezony. Snad bude v příštím roce více zájemců.

FUTSALOVÁ LIGA CHLAPCŮ

Ani po odchodu klíčových hráčů čtvrtých ročníků nedali chlapci naší školy šanci ostatním, hlavně technicky zaměřeným školám. I v letošním roce postoupili mezi posledních 8 družstev a **sehráli**

27. 3. 2015 v Brně Finále Východní konference, ze kterého postoupují 2 družstva do finále v Praze. **Skončili 3. ve skupině, celkově 5. v republice. BLAHOPŘEJEME!**

PUTOVÁNÍ PO KYRGYSZTÁNU III (EPILOG)

---

aneb S duchem Gagarina v sirné lázni...

Po dvou příjemně strávených dnech na 1. mezinárodních hrách kočovníků v městečku Čolpon Ata jsme se tradičním dopravním prostředkem – „maršrutkou“, doslova překodrcali do města Karakol na úpatí nejvyššího kyrgyzského pohoří Ťan Šan (v překladu Nebeské hory). V podstatě jediná hlavní (a proto také asfaltová) silnice se vine po severním břehu jezera Issyk Kul a z důvodů dopravního přetížení, vysokého počtu kamionů, nákladních vozidel a častých změn teplot, její povrch velmi trpí. Náš téměř 150 km dlouhý přesun byl přerušován a zpomalován asfaltovými stroji a válci, které za plného provozu zalévaly a zpevňovaly nekvalitním asfaltem původní rozbitý povrch plný výmolů. Když jsme ale vzpomněli na nechvalně proslulou dálnici mezi Prahou a Brnem, která na některých úsecích připomíná spíš tankodrom, přestali jsme kritizovat...

Po tříhodinové cestě jsme vystoupili v centru města Karakol, které místní nazývali „autobusové nádraží“ a kde to vypadalo jako po válce (v bývalém Sovětském svazu bylo vždy centrem města právě autobusové a vlakové nádraží). Soustředěno tam bylo několik maršrutek a jakmile nás jejich řidiči zahlédli, ihned začali bojovat o naši přízeň. Obklopila nás jedna parta a snažila se nám vnutit své služby a hlavně 10 x vyšší ceny než účtují místním. Naše taktika ale byla najít v konkurenci taxikářů pro nás lepší cenu. Místní taxikáři samozřejmě cítí příležitost vydělat na cizincích slušný peníz a neváhají se mezi sebou docela ostře pohádat. Vzhledem k občasné agresi a drzosti místních taxikářů bývá někdy takové vyjednávání cesty docela únavné. A protože rusky jsem uměl pouze já, ztrácel jsem občas trpělivost. Ale abych nezapomněl alespoň na pár základních informací o městě Karakol. Je to čtvrté největší město v Kyrgyzstánu, centrum Issyk-kulské provincie a žije v něm 67 tisíc obyvatel. Nachází se 150 km od hranic s Čínou a tvoří pomyslnou vstupní bránu do pohoří Ťan Šan. Od roku 1888 do 1921 bylo město přejmenováno na Prževalsk. Bylo to na počest plukovníka, kartografa ruské carské armády a také cestovatele Nikolaje Prževalského, který se ve městě připravoval na expedici do Tibetu, ale zemřel na tyfus. Jméno cestovatele nese také známé mongolské plemeno Kůň Převalského, které vlastně zachránil tento cestovatel a dobrodruh před vyhynutím. Na protest místních v r. 1921 bylo městu vráceno původní jméno Karakol. Název Prževalsk ještě jednou v roce 1939 násilně prosadil sovětský diktátor Stalin. Původní název Karakol se městu vrátil až po vyhlášení samostatnosti Kyrgyzstánu v roce 1991.

V Karakolu se každou neděli koná dobytčí trh, který je považován za největší ve střední Asii. Tradiční obchod se zvířaty, na který se sjíždí pastevcí a obchodníci z velké části země, začíná již kolem třetí hodiny ráno. Kam jen oko dohlédne, jen samý dobytek a koně. Prodíráme se mezi stovkami ovcí, mezi žigulíky i

starými nákladáky do dalších částí tržiště, kde čekají na své nové majitele ovce, krávy, koně a pro nemuslimskou minoritu také prasata (i když jen nenápadně – v kufru auta). Obklopují nás nekonečné hektary zvířat a typických starých Kyzgyzů se šedivými bradkami a bílými vysokými klobouky zvanými kalpaky. Trh je lemován spoustou různých stánků s občerstvením, které tvoří především

šašlik, pečené a uzené ryby, langman (skopové maso s nudlemi) a kumys (kvašené kobydí mléko).

Naším hlavním cílem poslední části cesty po Kyrgyzstánu byly přírodní sirté lázně v Altin Arašan (v překladu Zlatý pramen) a příslovečnou třešničkou na dortu se měl stát výstup k vysokohorskému jezeru alpského typu Ala Kol, které se rozkládá mezi zasněženými štíty pětitisícovek v nadmořské výšce 3 532 m. Široké je 2, 3 km a dlouhé 700 metrů. Škálu jeho až neskutečných odstínů barvy vody ovlivňuje každodenní počasí. Střídají se odstíny fialové, modré, zelené a dokonce i růžové barvy. V kombinaci s okolní přírodou působí toto jezero na člověka nepopsatelnou, až nadpozemskou krásou.

Taxíkem místní přepravy jsme se dostali z Karakolu do Těpljučanky, kde jsou nejdostupnější teplé sirté lázně. Tady končila normální a sjízdná cesta, dál už to bylo možné pouze pěšky nebo vojenským nákladákem. Jeden takový jsme cestou potkali. Čekal nás patnáctikilometrový trek proti proudu řeky Arašan,

kteřá se klikatí v širokém údolí mezi balvany a říčními nánosy. Počasí bylo velmi teplé a s více než dvaceti kg na zádech to byl docela náročný čtyřhodinový výstup. Odměnou nám byla teplá večeře (něco jako rizoto) a horká koupel v sirných lázních Altin Arašan s teplotou vody okolo 42°C. Jen ti nejstatečnější se ochlazovali v říčce Arašan, kde voda přitékající z nedalekého ledovce měla 4°C...

Koupání v sirné vodě a v nadmořské výšce 2 400 m. n. m. jsme pro velký úspěch zopakovali hned několikrát. Večer byl totiž silný vítr a teplota kolem nuly. Od majitele lázní jsme se dozvěděli, že toto atraktivní místo navštěvoval v rámci relaxačního pobytu první kosmonaut světa Jurij Gagarin, kterého sem dopravovali z kazašského kosmodromu Bajkonur vrtulníkem. Druhý den jsme se vydali opět proti proudu řeky směrem k vysokohorskému jezeru Ala Kol. Naším plánem bylo dostat se pod horské sedlo, odkud směřoval náš výstup přes vrchol průsmyku přímo k jezeru. Šli jsme nádhernou pozdně letní krajinou, kde se pásala koňská stáda, která navečer sháněli místní pastevci do ohrad, aby ochránili zvířata před medvědy. Strach z medvědů jsme měli i my. Cestou jsme potkali honáky na koních, kteří vezli na hřbetě roztrhané hříbě. Řekli nám, že ho v noci napadl medvěd. Raději jsme na noc ze stanů odstranili všechno jídlo a aromatické látky (pasty na zuby, krémy), které by mohly přitáhnout vynikající medvědův čich a soustředili jsme je asi 200 metrů od tábořiště. Překvapení ale přišlo odjinud...

Večer jsme, jako vždy, rozdělali oheň, uvařili si jídlo a potom do noci povídali při čaji. Stanovali jsme ve výšce 2 900 metrů, byl krásný podzimní večer, teplo a bezvětří. Další den ráno jsme plánovali výstup do výšky 4 000 metrů k horskému průsmyku a pak sestup k horskému jezeru, kde jsme se chtěli v průzračné ledovcové vodě

vykoupat. Kolem páté hodiny ráno mě vzbudilo něco mokrého a těžkého na obličej. Byl to těžký sníh, který doslova porazil náš halabala postavený stan, protože jsme ani náhodou žádný zvrát v počasí neočekávali. V horách ale musíte počítat se vším. Během dvou hodin do svítání se krajina změnila k nepoznání. Přišla zima. A pro nás to byla čára přes rozpočet. Náš

výstup k horskému jezeru byl znemožněn. Cesta k průsmyku zmizela pod sněhem, citelně se ochladilo a navíc jednomu z naší party nebylo dobře a měl v noci zimnici. Nemělo cenu riskovat, vybavení do extrémů jsme neměli a po zralé úvaze jsme se dali na cestu zpátky, opět do Altin Arašan. Během zpáteční cesty jsme zažili doslova čtvero ročních dob, které by nám záviděl i samotný barokní mistr Vivaldi. Sníh postupně roztával, svítlo teplé slunce a přicházelo jaro. Kolem poledne už bylo opět přes dvacet nad nulou a letní počasí na koupání. Trochu nás ten návrat mrzel, ale když jsme později mluvili s mladými italskými studenty, kteří museli u jezera ve sněhové bouři přespát a pak jim nezbývalo (některým pouze v teniskách) než se

dostat přes prudce klesající průsmyk v téměř půlmetrových sněhových závějích, přestali jsme litovat. Zbytek dne jsme si zpříjemnili výstupem jen tak nalahko, bez bagáže na zádech. S lehkostí kamzíka jsme vystoupali do výšky 3033 metrů a trochu si tak vynahradili výškový handicap. Na další pokus zdolat jezero už nezbýval čas a my jsme se vypravili zpátky do Karakolu. Další dva dny jsme se maršrutkami přesouvali po jižním břehu rozlehlého jezera Issyk Kul směrem na západ.

Cestou k malému městu Balakči jsme nemohli vynechat místní přírodní raritu – „Mrtvé jezero Kyrgyzstánu“. Jezero se nachází pouze několik set metrů od jezera Issyk Kul. Pro turisty bylo otevřeno v roce 2001 a je vyhledávanou atrakcí také místního obyvatelstva. Voda obsahuje přibližně 130 gramů soli na jeden litr. Podobně jako v Mrtvém moři můžete ve vodě ležet na zádech a číst si noviny. Rozdíl je ale v teplotě, voda kyrgyzského jezera je hodně chladná a dlouho v ní nevydržíte. Poslední noc jsme chtěli strávit ve stanech přímo u jezera a to se nám povedlo. Vybrali jsme si místo téměř na západním konci jezera. Koupání tam nebylo nejlepší, voda byla studená a zakalená. Noc ve stanech a pro některé pod širákem byla příjemná. Další den jsme si nasmlouvali vlastní maršrutku (tzv. salón – jen pro nás) a nabrali směr k hlavnímu městu Biškek, odkud jsme další den ráno v pět odlétali domů. Cestou jsme ještě navštívili tržiště v Tokmoku, kde jsme ochutnali uzené ryby a pirohy přímo z pece. Řidič se nám opravdu věnoval a zavezl nás snad k jediné původní stavbě dávné historie země. Je to tzv. velký minaret – věž Burana, která se nachází asi 80 km od hlavního města na místě zaniklého města Balasagun. Postavena je v 10. století a vysoká byla původně 45 metrů. Po četných zemětřeseních má nyní výšku 25 metrů. Tam nám poprvé začalo pršet a jak pravili místní obyvatelé, bylo to po dvou měsících sucha.

Posledním naším dobrodružstvím před odletem byla noc, kterou jsme (nevědomky!) strávili ve zvláštním hotelu. Doporučil nám ho řidič, protože majitelka byla jeho známá. Už při ubytování nám bylo divné, že některé pokoje, přestože byly určeny nám, jsou zamčené a občas z nich vycházejí zjevně neubytovaní lidé. Až večer nám došlo, že nocujeme v tzv. hodinovém hotelu. Z pochopitelných (hygienických) důvodů jsme si raději ustlali na postelích ve svých vlastních spacích pytlech.

Cesta domů nám utekla i přes to, že jsme museli přestupovat a pár hodin čekat v tureckém Istanbulu na naše

letadlo do Vídně. Prožili jsme krásné tři týdny v panenské přírodě a poznali jiné zvyky a tradice. Mám pro vás jedinou radu: Pokud můžete, cestujte a poznávejte svět. Vytvoříte si nadhled, budete se rádi vracet domů ke svým blízkým a kamarádům a budete si více vážit života ve vlastní zemi.

12. dubna 2015 (Text napsán v den 54. výročí letu prvního člověka do Vesmíru)

Karel Štix

ONA A ON

Ona

Po zvláštním vyvrcholení naší schůzky mi Viktor nabídl, že mě půjde doprovodit. Cestou domů jsme si povídali o všem možném a já poznala, že nebude tak hloupý, jak se všem zdá ... Další dny ve škole jsme se jenom letmo viděli na chodbách, jinak mi nenapsal ani čárku. Už jsem se o to nechtěla dál starat a smířila jsem se s tím, že z toho asi nic nebude. Den nato mi napsal, že bychom si měli vyříkat z očí do očí, jak to mezi námi vlastně

je. Sešli jsme se a Viktor mě přesvědčoval, ať to spolu zkusíme. Jsme oficiální pár. Divím se, že si mě všímá i ve škole, před klukama ze třídy, před kterými je normálně tvrdák a lamač dívčích srdcí. Zatím to vypadá dobře, snaží se být milý a stará se o moji dobrou náladu pokaždé, když jsem s ním ... Snažíme se spolu trávit skoro všechn čas po škole. Strašně na mě chvátá s tím, abych u něj přespala. Chápu to, je to chlap, kterého řídí v jistých situacích něco jiného než mozek, ale já se na to ještě necítím. Jsme spolu zatím měsíc. Tak uvidíme, jak to bude dál vypadat. Blížily se jeho narozeniny a já absolutně netušila, co mu mám dát. Přesně tomu jsem se chtěla vyhnout. Strávila jsem na internetových obchodech nespočet hodin, nakonec jsem se rozhodla. Jelikož je punker, dám mu tričko s nápisem 333 onlyhalfofevil a strávím s ním noc. Doufám, že si to zapamatuje ...

Zuzanka

On

To jsem to ale minule po----. Co to do mě sakra vjelo? To jsem taková citlivka? Po 3 pivech se mi Zuzka začne líbit...

Jenže jak bych vypadal před klukama? Taková šedá myš. Nejdřív jsem se tvářil, jako že ji neznám, ale pořád tak vyčítavě koukala a jednou za mnou i přišla.. . A co jsem měl jako dělat? No, a tak jsem řekl, že pořád dolezjá a nemůže pochopit, že jí prostě nechci. Vašek se pak se mnou o basu vsadil, že i kdybych chtěl, tak se se mnou do mých narozenin nevyspí. A já pitomec, kterej si musí pořád něco dokazovat, na to kývnul.

Dali jsme si "rande" a začali se vídat. Nejdřív tak dvakrát týdně, teď každý den. Je docela fajn... vlastně dost fajn. Je jiná, hodně jiná. I kluci uznali, že je to teď kus. A hlavně se s ní dá bavit. Fakt nevím, co jsem s tima fyflenkama předtím dělal. Konečně holka, která nemluví o svých „strašnej“ nehtech a vlasech. Nezdá se, ale umí se i odvázat. Začala poslouchat tvrdou muziku, oblékat se jako punkerka.. . Jenže se neodvázala ještě tak, jak bych potřeboval. Basu vezmi čert, ale co sakra kluci? Už vidím ty jejich kecy... Abych kvůli holce ztratil všechny kámoše? Ani omylem. Ale narozky jsou za týden a ona pořád nechce povolit.. Vidím, jak je jí to nepříjemný, ale co se dá dělat... Sázka je sázka.

Viktor

Poznámka redakce: **Pokračování v září 2015**

ZE ŠKOLNÍCH LAVIC

Město hrůzy

Probudil jsem se s výkřikem. Sny mi nedávají odpočinku. Pořád se v nich zjevuje voják s plynovou maskou a Laura umírá znovu a znovu každou noc, když usnu. Proto už raději spím maximálně třikrát týdně. Je 5:56 15. června 2020. Laura by měla přesně za měsíc své 20. narozeniny. Měl bych už přestat o ní přemýšlet, jinak zase sklouznu do melancholie, což si nemůžu dovolit.

Dnes musím být mimořádně ostražitý. Jsem ve své chýši a zásoby potravin se ztenčují, jestli se ty prošlé věci vůbec dají nazvat potravinami. Můj úkryt je polorozpadlý baráček, který má malé patro a přízemí. Je na okraji města daleko od všeho dění. Střechu má plochou, takže se každé ráno dívám, jak vychází slunce. Akorát ten výhled kazí pohled na město hrůzy. Mrakodrapy vypadají jako kostlivci a z různých částí města se ještě dnes vznáší dým z požárů. Vládu totiž v době po vypuknutí nemoci nenapadlo nic lepšího, než to město pokropit kobercovými nálety fosforových bomb. Takže i z těch, co přežili nákazu, zbylo jen pár. A ti, kteří zemřeli, se dnes prochází po městě s jediným cílem - něco sežrat. Přeživší se samozřejmě shlukli do tlup, které si teď hájí vlastní území. Věřili byste tomu? Je drsná apokalypsa a lidé se i přesto stíhají hádat o moc.

Jen pár lidí žije jako já. Osamocení vlci. Ostatní nám říkají hraničáři. Nevím proč, asi je baví dávat všemu přezdívky, včetně druhů nemrtvých. Virus neusnul na vavřínech a mutoval i na nakažených, kteří zmutovali společně s ním. Když se někdo chce vydat do města pro zásoby, tak musí být naprosto obezřetný, dávat pozor například na sprintéry, plivače, buldozery a vůbec nejhorší jsou noční lovci. Těm naštěstí vadí sluneční svit, takže vás mohou pěkně otravovat jen v noci. Proto také v noci nikam nechodím. Dnes jsem vstal tak brzy, protože už balím vybavení pro pohyb ve městě. Takže 9 mm pistoli, krátký samopal MP5, dva zásobníky a vylepšený teleskopický obušek, abych si byl jistý, že prostor mezi mnou a nakaženými bude komfortně dostatečný. Musím najít nějaké zásoby. To znamená především pitnou vodu a nějaké konzervy. Vydávám se do města.

Jsem opravdu šťastný, že mi počasí hraje do karet. Prší. To znamená, že vyhledat vodu nebude tak těžké. Až na to, že déšť vyhovuje i některým speciálním typům nakažených, což mě zrovna netěší. Zasunul jsem zásobník do samopalu, natáhl jsem ho a poté zajistil. Důležité je si udržet chladnou hlavu. Šel jsem po mostě a dorazil na jeho zbořený konec. Dřív se tudy proháněla auta, která brala směr L.A. nebo San Francisco. Teď se tudy procházím já pokaždé, když chci navštívit město.

„Hej, Jacku! Koukni se sem do tohoto obchůdku. Třeba tady něco bude!“

„OK. Tak jdu. Krej mi záda. Dneska není den na to, aby mě nějaký humusák pokousal.“

Ale ne. Setkal jsem se s bandou lovců zásob. Ještě lepší na tom je to, že to jsou Rageho hoši. Rage se stal velkým kápem a má jeden z nejsilnějších gangů ve městě, takže teď vlastně rozhoduje i o přidělu potravin na území, kde má vliv. Nelíbí se mi jeho autokratický styl a jemu se nelíbí, když ho lidé jako já nechtějí poslouchat. Odjíždějí samopal s nadějí, že ho nebudou potřebovat. Schovávám se za betonová svodidla a

vyhlížím pohyb svých nepřátel, kteří se snaží dostat do obchodu se smíšeným zbožím. Podle jejich počínání usuzuji, že to musí být amatéři.

„Á do háje. Je tu zámek od GHM Industries. To šperhákem nedám. Musím vzít páčidlo.“

„Jo. Hlavně dělej. Nechci tady v týhle čtvrti bejt dýl, než fakt musím.“

Jeden z dvojice vytáhl z batohu páčidlo a zarazil ho do dveří. To už samo o sobě dělalo veliký rámus, který mohl přivábit nechtěnou pozornost, ale třešničku na dortu tomu dodali, když dveře vypáčili a vstoupili dovnitř. V obchodě už totiž byl někdo schovaný, někdo, kdo si rozhodně nepřál být rušen. Spustil se alarm a také se zevnitř ozvala střelba. Oba dva vyběhli ven a jeden z nich byl postřelený do pravé ruky. Z dále se ozývalo to známé chrčení hladových infikovaných. Najednou jich bylo všude plno. Ti dva byli předem ztraceni. Infikovaní je obklíčili a už byly slyšet jen smrtelné skřeky obětí, ze kterých bylo strháváno maso. Nečekaný zvrát nastal v té chvíli, kdy jsem uslyšel zvuky připomínající vlčí vytí. To bylo hodně špatné. Noční lovci. Jelikož velmi hustě přšelo a oblačnost nepustila sluneční svit skrz mraky, tak se noční lovci probudili předčasně. Hodně předčasně. Přepnul jsem samopal na automatický režim střelby. Nezbyvalo mi nic jiného než začít prchat. Cestu ven z města mi zkřížili sprinteři. Infikovaní, kteří nejsou ještě natolik rozpadlí, takže mohou běhat, pokud k tomu mají dobrý důvod jako například mě.

Běžím na Street Avenue 12 doufaje, že tam naleznu úkryt. Je tam spousta malých obchodů a krámků. Běžím a už vidím dopravní ceduli, která mi ukazuje směr. Ale v té chvíli, kdy zatáčím doleva kolem rohu, se na mě vyvalí buldozer. Další infikovaný, který zmuťoval v horu hnijícího masa. Svou mohutnou paží mě udeřil a odmrštil dobrých pět metrů daleko. Dopadl jsem na záda a ještě se hlavou uhodil o zarostlou asfaltovou silnici. Chvíli mi trvalo, než jsem se opět zorientoval. Mezitím však stihl infikovaný typu buldozer ke mně přistoupit, uchopit mě a následně odhodit do výlohy bývalého obchodu se značkovou dámskou obuví. Výhodou bylo, že jsem objevil nový originální postup jak se dostat na Street Avenue co nejrychleji. Vstal jsem, otřepal ze sebe sklo a vytáhl svůj samopal. Odjistil jsem ho, přepnul na dávkový režim střelby a namířil na hlavu toho shnilého krasavce. Po dvou dobře mířených dávkách šel k zemi. Problém ještě nebyl vyřešen. Pořád po mně šli noční lovci. V obchodě jsem se nemohl schovávat věčně, takže jsem vylezl roztržitěnou výlohou zpět a pokračoval v útěku. Po chvíli mě začaly pálit plíce a píchat v boku. Navíc jsem si rozproudil krev v těle a přišel na to, že mám poraněnou hlavu těsně nad čelem a pořezanou nohu od střepů. Za mnou se ozvaly skřeky nočního lovce, který zpozoroval svou kořist. Přšelo a obloha byla pořád hodně zatažená. Teď hrálo počasí proti mně. Znovu jsem se dal do běhu, což noční lovec učinil také. Otočil jsem se a uštědřil mu pár výstřelů ze samopalu. Úspěšně byl zasažen do břicha a končetin.

Noční lovec vypadá velice vybledle a je štíhlý, kůže na něm doslova plandá. Zato zuby byly přizpůsobeny stylu jeho obživy. Každý lovec je má vyrostlé do délky zhruba pěti centimetrů. Výrazné jsou obzvlášť špičáky, které mohou dosahovat délky klidně 7 centimetrů. Jenom stoličky zůstanou takové, jaké byly, když se dotyčný nakazil a následně zmuťoval. Jeho metabolismus je uzpůsobený pro lov. Má větší sílu a výdrž, než obyčejný sprinter nebo člověk, což z něj vlastně činí vrchol potravního řetězce. Je také docela odolný a velice špatně se do něj trefíte, obzvlášť když před ním navíc prcháte. Mně se to naštěstí při automatickém

režimu střelby dvakrát povedlo. Jenom mi samopal zlověstně procvaknul, což znamenalo, že nejsou náboje. Při útěku není čas měnit zásobníky, prostě jsem vytáhl pistoli a pokračoval. Zaběhl jsem za roh, zastavil, pořádně vydechl a nadechl se, poté jsem vyskočil zpoza rohu ven a zamířil cíl. V zásobníku pistole je 11 nábojů a 9 z nich našlo svůj cíl v těle nočního lovce, který se skácel k zemi. Střílel jsem rychle za sebe tak, až hlaveň pistole syčela, jak na ni dopadaly kapky deště. Crčela z něj krev, která kolem něj vytvořila velký koláč. Všudyprítomný hustý déšť smýval veškerou krev, která z nočního lovce vytékala. Mně omýval ránu na čele. Konečně něco příjemného.

Najednou byl všude klid. Já stál nad lovcem a přebíjel pistoli. Natáhl jsem ji a namířil na jeho hlavu. Chtěl jsem mít jistotu. Vtom mě cosi popadlo za záda a kouslo mě velice bolestivě a hluboko do levé ruky. V té chvíli mi došlo, že noční lovci nikdy neloví sami, ale ve smečkách. Zuby toho neřáda byly pořádně cítit. Jako jehlice, které vám zajedou hluboko pod kůži až do svalů a zastaví se o kost. Místo výstřelu jsem se v afektu ohnal pistolí a velice silně udeřil nočního lovce do hlavy. Bylo slyšet, jak mu křupla čelist a praskla lebka. Svůj stisk uvolnil a mně se z rány vyvalil proud krve. Ihned jsem začal střílet po jeho hlavě a asi úspěšně, protože se svalil na zem a přestal se hýbat.

Moje rána byla ošklivá a navíc infikovaná. Zatmělo se mi před očima. Velice zlé. Musím se rychle někam uklidit a hlavně se pokusit při tom všem neumřít. Uviděl jsem před sebou výlohu zabarikádované kavárny. Nezbyvalo mi nic jiného než zkusit to. Byla to moje jediná naděje. Rozkulhal jsem se směrem k ní. Rána na noze, kterou jsem si udělal od střepů, se ozvala také. Hlavní vchodové dveře jsem rozrazil. Rozhlédl jsem se po prostoru kavárny. Pravděpodobně byla prázdná. Hlavní vchod jsem opět zabarikádoval a z batohu vytáhl luminiscenční světlici. Osvětlnila prostor kavárny a já ho mohl prozkoumat. Nejdřív jsem ale se světlicí v ruce vytáhl i autolékárničku a ošetřil si zranění na noze a hlavě. S jednou rukou se vše dělalo více než obtížně. Nejhorší bylo ošetřit levou ruku. Vše, co z ní viselo ven, jsem musel tak nějak naskládat zpět. Pak vydezinfikovat, což nesmírně páliło, a potom obvázat obvazem. Už jsem byl ale nakažený. Cítil jsem, jak mi křeče probíhají po celém těle a svalstvo tuhne. Mé ruce byly rozklepané. Za barem se ozvaly chrčivé zvuky. Byl za ním infikovaný docela v pokročilém stádiu rozkladu. A já žádný pach hniloby necítil, protože jsem měl nos plný krve. I přes svůj stav se dokázal udržet na nohou. Snažil se jít směrem ke mně a vyluzoval při tom různé zvuky. Mé rozklepané ruce se snažily pořádně uchopit pistoli, ale nešlo to. Pořád mi vypadávala.

Najednou byl infikovaný přede mnou a vrhl se na mne. Držel jsem si ho co nejdál od obličeje. Cvakal mi zuby přímo před očima a obličej mi popraskal zkaženou krví. Nakonec jsem sebral síly a odhodil ho do rohu. Rychle jsem popadl pistoli a vystřelil. Kulka našla svůj cíl. A já, já pomalu, ale jistě ztrácel vědomí. Připotácel jsem se k baru a upadl na zem. Křeč stáhla mé tělo do nepříjemné polohy. Chtělo se mi strašně zvracet. Poslední, na co si pamatuji, je pohled na pohozenou pistoli od krve pod barem. Paprsek slunečního světla mi zasvítit do očí a probudil mě. Pořádně jsem necítil levou ruku. Otevřel jsem oči a přemýšlel, jestli jsem mrtvý, a pokud ano, tak kde to jsem. Za chvíli jsem pochopil, že jsem bohužel–bohudík naživu. A co víc? Cítil jsem, že mám horečku. Znamenalo to, že jsem proti této zatracené nemoci 21. století odolný, ba co víc, mám proti ní imunitu! Teď se musím jen dostat do funkční laboratoře, kde z mé krve dokážou udělat

očkovací látku. Lidstvo čekalo dlouhých pět let na záchranu a teď se jí dočká. Jen se tam musím dostat živý. Lidstvo má novou naději a za pár let by mohlo opět žít jako předtím. Jsem zvědav, jestli tuto šanci lidstvo využije a nezneužije. Člověk poznal, že není všemohoucí a už vůbec ne nepřemožitelný. Dobrodružství na záchranu začíná...

Břetislav Vonšovský

HLÁŠKY Z NAŠICH LAVIC

- Riviéra je označení několika států, které mají spojení, např. Benelux.
- V Nizozemsku se chovají Skoti.
- Sníh je voda, která studí.
- Motory rozdělujeme na žahavé, vznětlivé a další.
- Při pocení dochází ke spalování tuků a vypaření všech bacilů z těla.
- Staročeši (politická strana v 19. stol.) byli Češi, kteří už něco zažili.
- světová válka začala atentátem na Lenina a jeho ženu Žofii.
- K. Gottwald byl prezidentem USA.
- K nacionalistickým stranám na Slovensku patřila hliníková slovenská strana.
- Jak ožebračila žebráka na buben.
- Odpověď na otázku, co je Mekka - k ní se modlí muslimové hlavou.
- Sabat je oblíbený pokrm Židů
- Odpověď na otázku: Populační politika Číny: Mělo to dopady takové, že lidé, kteří chtěli holku a narodil se jim chlapec, tak chlapce zabili, aby mohli mít holku. A tím přicházejí o své občany.
- Čína měla problémy s kočeníky ze západu - Mongoli... (kočeník = kočovník)
- Jméno růže je „histerický“ román.

A proto: Učte se, učte se, učte se!!!

NA TOMTO ČÍSLE SE PODÍLELI:

Viki Dvořáčková

Zuzana Holátová

Tereza Kekrtová

Štěpánka Hercíková

Veronika Karasová

Mírka Neubauerová

Simona Volková

Jaroslava Malinovská

Vendula Kletečková

Šárka Marešová

Iva Štixová

František Rybák

Břetislav Vonšovský

Karel Štix

Grafiku zpracoval Pavel Leština